

INFORMACJA

dot. realizacja konkursu grantowego na stworzenie usług proinnowacyjnych w ramach projektu pozakonkursowego „Modelowanie Systemu Ofert Dla Innowacji” Poddziałania 3.1.2 RPO WM 2014-2020

Nawiązując do kwestii poruszanych podczas spotkania Forum IOB w dniu 20 września br. w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie, poniżej informacje uzupełniające bazujące na:

- piśmie Ministerstwa Rozwoju z dnia 12 września 2017 r., znak: DRP-II.7611.3.2017.MP.2 dotyczącego stanowiska Komisji Europejskiej w sprawie projektów grantowych/ parasolowych;
- piśmie Ministerstwa Rozwoju z dnia 30 października 2017 r., znak: DKF.IV.7517.142.2017.DK dotyczącego podatku VAT;
- piśmie Ministerstwa Rozwoju z listopada br., znak: DRP-II.7610.184.2017.MP dotyczącego stanowiska Komisji Europejskiej (KE) w sprawie projektów grantowych/ parasolowych;
- opinii radcy prawnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie (UMWM).

1. Opodatkowanie podatkiem VAT dotacji.

Pismem z dnia 30 października 2017 r. Pana Krzysztofa Chorążego, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Rozwoju, znak: DKF.IV.7517.142.2017.DK, powiadomiono o stanowisku Ministerstwa Finansów wyrażonym w piśmie z dnia 16 maja br. znak: PT1.8102.8.2017.ALX.280.2 odnośnie opodatkowania podatkiem VAT dotacji otrzymanych przez beneficjentów programów operacyjnych współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, w przypadku, gdy mają bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika. Przedmiotowy obowiązek podatkowy wynika z przepisów prawa wspólnotowego, tj. Dyrektywy Rady (WE) nr 112/2006 z dnia 28 listopada 2006. r.) w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz UE L z 2006 r. nr347/1. Ministerstwo Finansów wskazało trzy obszary, w których może zaistnieć konieczność opodatkowania dotacji oraz zapłaty tzw. VAT należnego, a jednym z tych obszarów są projekty, w ramach których usługi doradcze świadczone są przez beneficjentów na rzecz ostatecznych odbiorców nieodpłatnie bądź po cenie niższej niż cena rynkowa. Jednocześnie wskazało schemat rozliczeń podatku VAT przez beneficjenta projektu unijnego i ostatecznego odbiorcy w sytuacji, gdy ma miejsce tzw. dopłata do ceny.

W ww. kwestii istotne są również zapisy wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy o VAT, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług oraz art. 29a ust. 1 ustawy o VAT, którego zapisy zostały oparte na przepisie art. 73 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz UE L z 2006 r. 347/1 z późn. zm.).

Według Trybunału Sprawiedliwości UE (por. wyroki ETS C-184/00 i C353/00), warunek bezpośredniego wpływu dotacji na cenę zostaje spełniony wtedy, gdy dotacja odpowiada całości lub części wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług, które wypłacane są sprzedawcy lub dostawcy przez stronę trzecią. Takie też stanowisko zajmują organy skarbowe – por. Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP1-1.4012.67.2017.2.IZ, z dnia 2 czerwca 2017 r. czy interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy 0461-ITPP2.4512.681.16.1.RS, z dnia 8 grudnia 2016 r.

W świetle powyższego według opinii radcy prawnego UMWM jeśli w ramach projektu Modelowanie Systemu Ofert Dla Innowacji (MSODI) środki z grantu będą miały bezpośredni wpływ na cenę świadczonych przez grantobiorcę usług na rzecz przedsiębiorców, a w szczególności nie będzie można ich ocenić w kategoriach dofinansowania ogólnych kosztów działalności przedsiębiorcy, bez powiązania z konkretnymi usługami, to istnieje ryzyko, że będą one podlegać opodatkowaniu podatkiem VAT.

2. Kwalifikowalność podatku VAT w projekcie.

Zgodnie z art. 69 ust. 3 lit c rozporządzenia ogólnego, niekwalifikowany jest podatek od wartości dodanej (VAT), z wyjątkiem podatku którego nie można odzyskać na mocy prawodawstwa krajowego VAT.

Kwestie kwalifikowalności VAT-u regulują również *Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków*. Co do zasady niekwalifikowalny jest VAT jeśli może zostać odzyskany przez beneficjenta czy inny podmiot zaangażowany w projekt. Zgodnie z zapisami podrozdziału 6.3 pkt 1 lit k *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków*, podatek od towarów i usług (VAT) który może zostać odzyskany przez beneficjenta albo inny podmiot zaangażowany w projekt i wykorzystujący do działalności opodatkowanej produkty będące efektem jego realizacji, zarówno w fazie realizacyjnej jak i operacyjnej, na podstawie przepisów krajowych, tj. ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o VAT” oraz aktów wykonawczych do tej ustawy, z zastrzeżeniem pkt 6 sekcji 6.18.1. jest co do zasady niekwalifikowalny.

Z kolei zgodnie z zapisami podrozdziału 6.13 Wytycznych, pkt 1, Podatki i inne opłaty, w szczególności podatek VAT mogą być uznane za wydatki kwalifikowalne tylko wtedy, gdy brak jest prawnej możliwości ich odzyskania na mocy prawodawstwa krajowego. Warunek określony w pkt 1 oznacza, iż zapłacony podatek VAT może być uznany za wydatek kwalifikowalny wyłącznie wówczas, gdy beneficjentowi, ani żadnemu innemu podmiotowi zaangażowanemu w projekt oraz wykorzystującemu do działalności opodatkowanej produkty będące efektem realizacji projektu, zarówno w fazie realizacyjnej jak i operacyjnej, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem krajowym, nie przysługuje prawo (tzn. brak jest prawnych możliwości) do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub ubiegania się o zwrot VAT. Posiadanie wyżej wymienionego prawa (potencjalnej prawnej możliwości) wyklucza uznanie wydatku za kwalifikowalny, nawet jeśli faktycznie zwrot nie nastąpił, np. ze względu na niepodjęcie przez podmiot czynności zmierzających do realizacji tego prawa.

W świetle powyższego, jeśli IOB będzie mogła VAT odzyskać, to wydatek na VAT byłby wydatkiem niekwalifikowalnym, a więc niemożliwe byłoby jego pokrycie z otrzymanych środków.

3. Indywidualne interpretacje podatkowe od organów podatkowych.

Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Zgodnie z art. 14b § 1 tej ustawy, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, na wniosek zainteresowanego, wydaje w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną). Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych (§ 2). Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego (§ 3). Na podstawie art. 14r z wnioskiem wspólnym o wydanie interpretacji indywidualnej może wystąpić dwóch lub więcej zainteresowanych uczestniczących w tym samym zaistniałym stanie faktycznym albo mających

uczestniczyć w tym samym zdarzeniu przyszłym. Zgodnie z art. 14k § 1 zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Zatem interpretacja indywidualna ma to znaczenie, że zastosowanie się do niej przez wnioskodawcę co do zasady nie może przynieść mu negatywnych konsekwencji. NSA w wyroku z dnia 25 czerwca 2013 r. (I FSK 1117/12, Lex nr 1363465) wskazał, że „samo wydanie interpretacji nie wywołuje żadnych skutków w sferze praw i obowiązków wnioskodawcy. Skutki takie, w postaci ochrony prawnej, wywołuje dopiero zastosowanie się do indywidualnej interpretacji. Wnioskodawca nie jest związany wydaną interpretacją i może się do niej nie zastosować (...)”.

W świetle przepisów Ordynacji podatkowej interpretacja indywidualna może dotyczyć tylko sytuacji prawnopodatkowej podmiotu występującego z wnioskiem o jej wydanie. Art. 14 b tej ustawy posługuje się pojęciem „zainteresowany”, a ustawa nie wyjaśnia tego pojęcia. W świetle orzecznictwa sądowoadministracyjnego, osobą zainteresowaną jest każda osoba, która chce uzyskać interpretację przepisów prawa podatkowego, przy czym legitymowana do wystąpienia o jej wydanie może być tylko osoba, u której wystąpił (lub może wystąpić) określony stan faktyczny mogący powodować określone konsekwencje podatkowoprawne (zob. wyrok NSA z 1 grudnia 2015 r., II FSK 2386/13, Lex nr 1988446 czy wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2015 r., I FSK 533/15, Lex nr 1783259). Tym samym nie jest możliwe występowanie o interpretację w sprawie innego podmiotu, choćby nawet wnioskodawca był z nim związany jakimikolwiek relacjami obligacyjnymi (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 27 lipca 2012 r., I SA/Wr 576/12, Lex nr 1225630).

Zatem, w świetle powyższego uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w kwestii opodatkowania grantu i świadczonych usług doradczych jest IOB.

Dwie lub więcej IOB mogą też złożyć wspólny wniosek o wydanie takiej interpretacji w myśl art. 14r ustawy Ordynacja podatkowa. Natomiast powoływanie się na indywidualną interpretację podatkową uzyskaną przez inny podmiot w jego sytuacji prawnopodatkowej nie chroni tych którzy się na nią powołują przed negatywnymi skutkami ich działań czy zaniechań w sferze prawa podatkowego, w myśl art. 14k ustawy Ordynacja podatkowa.

4. Definicja Beneficjenta a otrzymywanie pomocy publicznej.

Ministerstwo Rozwoju (MR) pismem z 12 września 2017 r. poinformowało o opinii Komisji Europejskiej dotyczącej możliwości realizacji projektów, w których podmiot otrzymuje pomoc publiczną i nie jest Beneficjentem, a ostatecznym odbiorcą wsparcia. Na bazie tej informacji Instytucja Zarządzająca RPO WM 2014-2020 wystąpiła z zapytaniem do MR z prośbą o odniesienie powyższej opinii do możliwości realizacji m.in. projektu grantowego MSODI. MR pismem z listopada 2017 r. znak DRP-II.7610.184.2017.MP poinformowało, iż w sprawie projektów grantowych/parasolowych największe wątpliwości ze strony KE budzi definicja Beneficjenta w zakresie tychże projektów oraz przepisów pomocy publicznej. W opinii KE nie ma możliwości realizacji projektu, w którym podmiot otrzymuje pomoc publiczną nie jest beneficjentem, a ostatecznym odbiorcą wsparcia. Jednocześnie MR poinformowała, że obecnie w ramach prac na forum UE procedowany jest niosek PL zmiana art. 2 (10) rozporządzenia ogólnego w zakresie definicji beneficjenta, która pozwoli na realizację projektów w formule grantowej/parasolowej tych projektów z pomocą publiczną lub pomocą de minimis, których wartość udzielanego jako pomoc publiczna „grantu” nie przekracza 200 tys. euro. Trwający proces legislacyjny może mieć wpływ na ostateczny zakres zmiany. Planowany przez KE termin wejścia w życie rozporządzenia zmian to początek 2018 r.

Odnosząc powyższe do projektu MSODI, możliwość realizacji projektu jest ściśle powiązana z ww. zmianą. Tym samym działania przewidziane w ramach projektu MSODI będą mogły być realizowane dopiero w roku 2018 po wejściu opisanej powyżej zmiany.

Należy jednak zaznaczyć, iż ostateczne regulacje dotyczące naboru grantowego zaplanowanego w ramach projektu MSODI zostaną określone w *Regulaminie naboru* oraz w momencie udzielenia grantu w *Umowie na powierzenie grantu*, które to dokumenty zgodnie z Ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw z późn. zm. będą zatwierdzane przez właściwą instytucję, w tym wypadku przez Mazowiecką Jednostkę Wdrażania Programów Unijnych.

Sprawę prowadzi:
Magdalena Kiech
tel. (22) 59 79 980